

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 22 listopada 2024 roku – godz. 19.00

GRANDIOSO **Liryka, liryka...**

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Michał Balas wiolonczela
Kornilios Michailidis dyrygent

W programie:

WITOLD LUTOSŁAWSKI **Wariacje symfoniczne (1938) [9']**

ROBERT SCHUMANN **Koncert wiolonczelowy a-moll op. 129 [23']**

- Nicht zu schnell
- Langsam
- Sehr lebhaft

/przerwa/

JOHANNES BRAHMS **III Symfonia F-dur op. 90 [36']**

- Allegro con brio
- Andante
- Poco allegretto
- Allegro – Un poco sostenuto

MICHAŁ BALAS

Jest jednym z czołowych muzyków młodego pokolenia. Urodził się w 2001 roku w Krakowie, obecnie mieszka w Bazylei. W 2024 roku ukazał się jego debiutancki album z koncertami wiolonczelowymi Josepha Haydna, wydany przez wytwórnię Berlin Classics, a zarejestrowany przy współudziale Kurpfälzisches Kammerorchester Mannheim pod dyrekcją Christiana Erny'ego. W sezonie 2024/2025 wirtuoz zadebiutuje m.in. z NWD-Philharmonie interpretując I Koncert wiolonczelowy Es-dur Szostakowicza oraz z Pilsen Philharmonic Orchestra, z którą wykona Sinfonię concertante Prokofiewa. Na arenie międzynarodowej Michał Balas jest ceniony zarówno jako solista, jak i kameralista. Liczne angaże w ostatnich sezonach zaprowadziły go do tak renomowanych miejsc, jak Berliner Philharmonie, Musikverein w Wiedniu, Herkulesaal w Monachium, Mozarteum w Salzburgu, Stadtcasino w Bazylei, Filharmonia Narodowa w Warszawie, Akademia im. Ferencza Liszta w Budapeszcie czy Sala Bedřicha Smetany w Pradze. Jest laureatem I nagrody oraz nagrody specjalnej za najlepsze wykonanie utworu napisanego przez maltańskiego kompozytora podczas Classic Strings Competition w Dubaju (2022). Był pierwszym zwycięzcą Grand Prix Konkursu Wiolonczelowego im. Dominika Połońskiego w Łodzi w 2021 roku, a w 2018 zdobył I nagrodę oraz nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworu współczesnego podczas Johansen International Competition for Young String Players w Waszyngtonie. W 2023 roku znalazł się na liście „Classic FM's »30 under 30« Rising Stars” – prestiżowej brytyjskiej liście wyróżniającej utalentowanych młodych muzyków. W 2022 roku był nominowany do nagrody „Koryfeusz Muzyki Polskiej” w kategorii „Odkrycie Roku”; rok wcześniej otrzymał tytuł „Polskiej Osobowości Wiolonczelowej 2021”.

Był pierwszym wiolonczelistą Penderecki Youth Orchestra. Jest stypendystą Fundacji LYRA, Szwajcarskiej Fundacji Młodych Muzyków oraz Akademii Muzycznej w Bazylei – obecnie studiuje na tej szacownej uczelni pod okiem prof. Danjula Ishizakiego. Wcześniej jego mentorem był prof. Stanisław Firlej, z którym współpracował przez wiele lat.

Gra na instrumencie Carla Antonia Testorego z 1718 roku.

KORNILIOS MICHAILIDIS

Grecki dyrygent i pianista, biegły interpretator zarówno utworów symfonicznych, jak i dzieł operowych. Jest zdobywcą I nagrody (oraz nagrody przyznanej przez orkiestrę) w prestiżowym XX Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim w Tokio w 2024 roku. W sezonie 2021/2022 pełnił funkcję dyrygenta-rezydenta Iceland Symphony Orchestra, do której nadal często powraca jako dyrygent gościnny. Od 2018 roku utrzymuje szczególnie bliskie związki ze sławnym Teatro Real w Madrycie, gdzie dyrygował m.in. „Czarodziejskim fletem” Mozarta i „Nixonem w Chinach” Adamsa; powróci tam w 2025 roku, by poprowadzić spektakle „Eugeniusza Oniegina” Czajkowskiego. Współpracował m.in. z Orchestre Philharmonique de Radio France, Sinfonią Lahti, Staatskapelle Weimar, South Denmark Philharmonic Orchestra, a także ze wszystkimi czołowymi orkiestrami greckimi. Wśród światowej klasy solistów, z którymi już występował, znaleźli się Sir Stephen Hough, Benjamin Grosvenor, Lise Davidsen i Kristján Jóhannsson. W 2018 roku ukończył Akademię im. Sibeliusa w Helsinkach. Swą karierę rozpoczął pełniąc funkcję asystenta dyrygenta zespołów Finnish Radio Symphony Orchestra (2016–2017) i Orchestre Philharmonique de Radio France (2018–2020). W École Normale de Musique w Paryżu i Jacobs School of Music w Indianie studiował nadto grę na fortepianie. Jako laureat I Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Mayenne (Francja) występował w Europie, Izraelu i USA z recitalami fortepianowymi, koncertami muzyki kameralnej oraz jako solista z orkiestrami symfonicznymi – towarzyszyli mu wówczas cenieni dyrygenci: Sergei Krylov, Valeriy Sokolov, Juraj Valčuha i in. W latach 2016–2020 Kornilios Michailidis kierował fińską orkiestrą kameralną „Beethoven Now!” – w ramach owego projektu (którego dyrygent był inicjatorem) zespół prezentował dzieła Ludwiga van Beethovena (odczytywane nowatorsko, a zarazem w zgodzie z zasadami wykonawstwa historycznego). W 2016 roku artysta powołał do życia Koufonisia Classical Music Festival, szybko rozwijającą się i wysoko cenioną imprezę kulturalną, która odbywa się na jednej z najmniejszych greckich wysp. Oprócz muzyki jego wielką pasją jest lotnictwo.

GRANDIOSO

Liryka, liryka...

Wariacje symfoniczne (1938) **Witolda Lutosławskiego** (1913–1994), ukończone rok po uzyskaniu dyplomu warszawskiego Konserwatorium, były utworem, który młody kompozytor uznał za swój oficjalny debiut. Już tutaj wyraźnie objawia się jego własny język muzyczny, acz bez trudu można tu usłyszeć nawiązania do wczesnych baletów Igora Strawieńskiego, dzieł Karola Szymanowskiego czy kolorystyki Maurice'a Ravela.

Dziesięciotaktowy temat (dość jednoznacznie tonalny – H-dur z ciężeniem do E-dur) został poddany serii przechodzących w siebie wariacji, podzielonych na cztery kontrastujące segmenty, które wieńczy koda. Monolityczność konstrukcji sprawia, że badacze nie są zgodni co do liczby owych wariacji: wyodrębniają ich osiem, dziesięć bądź dwanaście. Temat w wariacjach pojawia się bynajmniej nie w całości, ale w postaci rozbitych na motywy układów strukturalnych.

„W »Wariacjach« najważniejszą rolę pełnią kolorystyka, wirtuozeria orkiestrowa i ustawiczny, kapryśny ruch, razem dające wrażenie wyjątkowej ruchliwości materii dźwiękowej. Partytura imponuje dopracowaniem najdrobniejszych szczegółów, zdradzając rękę zarówno urodzonego symfonika, jak i miniaturzysty” (Danuta Gwizdalanka, Krzysztof Meyer). (9’)

To Luigi Boccherini (1743–1805), któremu wiolonczeliści zawdzięczają dwanaście koncertów, uczynił wiolonczelę instrumentem solowym i w pełni samodzielnym. Pamiętamy też oczywiście o dwóch koncertach Josepha Haydna. Jednakże dopiero słuchany dzisiejszego wieczoru **Koncert wiolonczelowy a-moll op. 129** (1850/1854) **Roberta Schumann** (1819–1856) wypada uznać z pierwszy romantyczny koncert na ten instrument. Pracę nad nim kompozytor rozpoczął niebawem po przyjeździe do Drezna, a zrewidowaną wersję sporządził krótko przed swą próbą samobójczą. Nie miał swego dzieła nigdy usłyszeć – prapremiera odbyła się dopiero na koncercie w Lipsku, zorganizowanym w pięćdziesiątą rocznicę urodzin Schumana (1860). Pełne ekspresji, liryzmu i melancholii (tak charakterystycznej dla pieśni kompozytora) dzieło składa się z tradycyjnie z trzech części, połączonych jednak attacca, z których wolna, środkowa liczy zaledwie pięćdziesiąt dziewięć taktów. Prowadzą do niej krótkie, recytatywne pasáže solisty, a łączą ją z finałem nawiązania do tematów części pierwszej i drugiej. Pełna energii i namiętności część trzecia, oznaczona jako Sehr lebhaft („bardzo żywo”) zmierza do kadencji (którą nietypowo Schumann zaopatrzył w dyskretny akompaniament orkiestrowy) i zwięzłej kody.

Zwraca uwagę brak orkiestrowego tutti na samym początku (podobnie jak w utrzymanym w tej samej tonacji koncercie fortepianowym Schumann: po trzech uroczystych akordach instrumentów dętych drewnianych z akompaniamentem smyczków pizzicato solista wprowadza pełną pasję melodię) oraz kadencji w części pierwszej – jak również niezbyt wirtuozowski (jak na epokę) charakter dzieła. Stąd późniejsi wybitni wykonawcy dopisywali do kadencji w części trzeciej fragmenty, które miały zaprezentować ich technikę gry. Czy ów brak wirtuozerii był powodowany pianistycznym myśleniem kompozytora, nie jest pewne: w młodości uczył się on grać również na wiolonczeli.

Żona Schumanna, Clara, ceniła dzieło za jego romantyczne walory, żywość, świeżość i subtelny humor. Zachwycała ją także głęboka uczuciowość koncertu i udany dialog solisty z orkiestrą. Kompozytor jednak nie podzielał jej entuzjazmu, stąd zaniechał publikacji partytury. Po latach pewnego zapomnienia, dzieło – będące w istocie jedną z najbardziej osobistych i przejmujących wypowiedzi mistrza – powróciło do repertuaru wiolonczelistów. Co ciekawe, sam Schumann przygotował dla Josepha Joachima wersję skrzypcową koncertu, odnaniezoną dopiero w roku 1986. Istnieje nadto ciekawa wersja Szostakowicza z 1963 roku – rosyjski twórca zinstrumentował dzieło Schumanna na nowo, poszerzając nieco skład orkiestry. (23’)

Najgłębsze, najbardziej osobiste, a zarazem wielce romantyczne dzieło pięćdziesięcioletniego **Johannesa Brahmsa** (1833–1897), stworzone wkrótce po II Koncercie fortepianowym B-dur, **III Symfonia F-dur op. 90** (1883) zaczyna się i kończy heroicznie. Z tego powodu bywała określana mianem „Bohaterskiej”, a przy okazji porównywana – śladem przyjaciele kompozytora, dyrygenta Hansa von Bülowa – do Beethovenowskiej „Eroiki”. Części skrajne (Allegro con brio oraz Allegro) okalają ogniwa w swym wyrazie liryczno-melancholijne (Andante oraz Poco allegretto): tym z kolei blisko do stylu Schuberta i Mendelssohna.

Integralność i jedność dzieła jest szczególnie podkreślona otwierającym je motywem-mottem, sygnaturą kompozytora (pojawiającą się także w innych jego utworach), składającą się z trzech akordów. Ich najwyższe dźwięki tworzą motyw f–as–f, któremu mają podobno odpowiadać słowa: „frei, aber fern” („wolny, ale daleki”) lub „frei, aber froh” („wolny, ale radosny”). Gdyby nie spokojne zakończenie części pierwszej, rozpoczęte przez chór instrumentów dętych Andante wydawałoby się zbyt proste; słyszymy w nim nieco ludowy temat, ukazany w skomplikowanej, wyrafinowanej rytmicznie formie. Następujące Poco allegretto (często określane jako Intermezzo) jest jednym z najbardziej spoiwystych fragmentów muzyki orkiestrowej Brahmsa. Zwraca tu uwagę grany przez

wiolonczele (a przejęty przez skrzypce) temat, któremu towarzyszy nie-
spokojna linia basu, oraz czarujący epizod instrumentów dętych. Na jej
początku i końcu słyszymy melancholijny, pełen rezygnacji walc. Część
finałowa nie ma zaś już tyle energii, co pierwsza. W porównaniu z tamtą
wydaje się rozproszona, nieco przytłumiona: jakby cień jakiś padał na
jej heroiczny wymiar. Brahms kończy ją powrotem majestatycznego po-
czątku dzieła.

„Brahms miał swój własny styl orkiestrowy, ale w porównaniu z innymi,
współczesnymi mu kompozytorami jego instrumentacja była tradycyj-
na. Nie czuł najmniejszej potrzeby eksperymentowania, pragnął jedynie
wyrazić swe własne myśli muzyczne w języku dotychczasowym i kon-
wencjonalnym, który mu najzupełniej do tego celu wystarczał” (Ludwik
Erhardt). (36')

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

29.11.

pt., 19.00

GRANDIOSO

Koncert finałowy

III Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego im. Mieczysława Karłowicza

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Szymon Bywalec dyrygent

Program:

Z. BAGIŃSKI – Deux morceaux (2021)

oraz kompozycje finalistów konkursu: Macieja Kabzy (Polska),
Massima Lauricelli (Włochy), Girolama Deraco (Włochy), Emirca-
na Pehlivana (Turcja), Diega Davida Cuevasa Sáncheza (Hiszpania)

6.12.

pt., 19.00

GRANDIOSO

Modlitwa o pokój

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie

Aleksey Semenenko skrzypce

Yaroslav Shemet dyrygent

Program:

S. MONIUSZKO – Uwertura do opery „Paria”

H. WIENIAWSKI – I Koncert skrzypcowy fis-moll op. 14

B. LATOSZYNSKI – III Symfonia h-moll op. 50

11.12.

śr., 19.00

MISTERIOSO

Beethoven i Brahms – intymnie

koncert kameralny

Fresco String Quintet

Program:

L. van BEETHOVEN – Kwintet smyczkowy c-moll op. 104

J. BRAHMS – II Kwintet smyczkowy G-dur op. 111

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 22. November 2024 – 19.00 Uhr

GRANDIOSO Lyrisches, Lyrisches...

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Michał Balas Cello
Kornilios Michailidis Leitung

Programm:

WITOLD LUTOSŁAWSKI
Sinfonische Variationen (1938) [9']

ROBERT SCHUMANN
Cellokonzert a-Moll op. 129 [23']

- Nicht zu schnell
- Langsam
- Sehr lebhaft

/Pause/

JOHANNES BRAHMS
Sinfonie Nr. 3 F-Dur op. 90 [36']

- Allegro con brio
- Andante
- Poco allegretto
- Allegro – Un poco sostenuto

MICHAŁ BALAS

Der in Basel lebende Cellist Michał Balas wurde 2001 in Krakau geboren und gehört zu den führenden Musikern seiner Generation. Im Jahre 2024 erschien seine Debüt-CD mit Haydns Cellokonzerten, die er mit dem Kurpfälzischen Kammerorchester Mannheim unter der Leitung von Christian Erny beim Label Berlin Classics eingespielt hatte. In der Saison 2024/2025 wird er u.a. mit Schostakowitschs Cellokonzert Nr. 1 Es-Dur (Tournée mit der NWD Philharmonie) sowie Prokofjews Sinfonia Concertante (mit den Pilsener Philharmonikern) debütieren. Der Künstler ist als Solist und Kammermusiker international gefragt. Zahlreiche Engagements in den vergangenen Saisons führten ihn in viele renommierte Konzertsäle, darunter in die Berliner Philharmonie, den Wiener Musikverein, den Herkulesaal in München, das Salzburger Mozarteum, das Stadtcasino Basel, die Warschauer Nationalphilharmonie, die Ferenc-Liszt-Akademie in Budapest und den Bedřich-Smetana-Saal in Prag. Er erhielt 2022 den 1. Preis und einen Sonderpreis für die beste Aufführung eines von einem maltesischen Komponisten geschriebenen Stückes bei der Classic Strings Competition in Dubai. 2021 wurde er der erste Grand-Prix-Gewinner bei der Dominik Polański Hommage Competition in Lodz. 2018 wurde er mit dem 1. Preis und einem Sonderpreis für die beste Aufführung eines zeitgenössischen Werkes bei der Johansen International Competition for Young String Players in Washington geehrt.

2023 nahm man ihn in die renommierte britische Liste der begabten jungen Musiker und Musikerinnen („Classic FM's »30 under 30« Rising Stars“) auf. 2022 wurde er für den „Koryphäe der Polnischen Musik“ in der Kategorie „Entdeckung des Jahres“ nominiert. 2021 verlieh man ihm den Titel „Polnische Cello-Persönlichkeit 2021“. Er war der erste Cellist des Penderecki Youth Orchestra. Er ist Stipendiat der LYRA-Stiftung, der Schweizerischen Stiftung für junge Musikerinnen und Musiker und der Musik Akademie Basel – dort studiert er in der Klasse von Prof. Danjulo Ishizaka. Sein früherer Mentor war Prof. Stanislaw Firlej, mit dem er viele Jahre lang zusammengearbeitet hat. Er spielt auf einem Instrument von Carlo Antonio Testore aus dem Jahr 1718.

KORNILIOS MICHAILIDIS

Er ist ein griechischer Dirigent und Pianist, neben dem sinfonischen Werk widmet er sich intensiv der Oper. Er erhielt 2024 den 1. Preis (sowie den Preis des Orchesters) beim prestigeträchtigen 20. Internationalen Dirigentenwettbewerb in Tokio. In der Saison 2021/2022 war er „resident conductor“ des Iceland Symphony Orchestra, zu dem er weiterhin regelmäßig als Gastdirigent zurückkehrt. Seit 2018 pflegt er eine besonders enge Beziehung zum berühmten Teatro Real in Madrid, wo er u.a. Mozarts „Zauberflöte“ und Adams' „Nixon in China“ geleitet hat; 2025 wird er dorthin zurückkehren, um Tschaikowskys „Eugen Onegin“ zu dirigieren. Er hat mit dem Orchestre Philharmonique de Radio France, der Sinfonia Lahti, der Staatskapelle Weimar, dem South Denmark Philharmonic Orchestra und allen führenden griechischen Orchestern zusammengearbeitet. Zu den Weltklasse-Solisten, mit denen er bereits aufgetreten ist, gehören Sir Stephen Hough, Benjamin Grosvenor, Lise Davidsen und Kristján Jóhannsson. Im Jahr 2018 schloss er sein Musikstudium an der Sibelius-Akademie in Helsinki ab. Seine Karriere begann er als Assistentdirigent des Finnish Radio Symphony Orchestra (2016–2017) und des Orchestre Philharmonique de Radio France (2018–2020). Darüber hinaus studierte er Klavier an der École Normale de Musique in Paris und der Jacobs School of Music in Indiana. Als Preisträger des 1. Internationalen Klavierwettbewerbs in Mayenne (Frankreich) trat er in Europa, Israel und den USA mit Klavierabenden, Kammermusikkonzerten und als Solist mit Sinfonieorchestern auf – ihn begleiteten Dirigenten wie Sergei Krylov, Valeriy Sokolov, Juraj Valčuha u.a. In den Jahren 2016–2020 leitete Kornilios Michailidis das finnische Kammerorchester „Beethoven Now!“ – im Rahmen dieses vom Dirigenten initiierten Projekts präsentierte das Ensemble die Werke Ludwig van Beethovens (innovativ interpretiert, zugleich aber im Einklang mit den Grundsätzen der historischen Aufführungspraxis). 2016 rief er das Koufonisia Classical Music Festival ins Leben, eine sich schnell entwickelnde und viel beachtete Veranstaltungsreihe, die auf einer der kleinsten griechischen Inseln stattfindet. Neben der Musik ist seine große Leidenschaft die Aviatik.

GRANDIOSO

Lyrisches, Lyrisches...

Witold Lutosławski (1913–1994) betrachtete die **Sinfonischen Variationen** (1938), die er ein Jahr nach dem Abschluss des Studiums am Warschauer Konservatorium vollendet hatte, als sein offizielles kompositorisches Debüt. Bereits in diesem Erstling ist die eigene Musiksprache des jungen Schöpfers hörbar; zugleich sind Anknüpfungen an die frühen Ballette Igor Strawinskys, einige Werke von Karol Szymanowski und farbig instrumentierte Maurice Ravels unverkennbar.

Das zehntaktige Thema ist im Grunde eindeutig tonal (H-Dur, nach E-Dur strebend); verändert wird es in der Reihe nahtlos ineinander übergehender Variationen, die in vier kontrastierende Abschnitte unterteilt sind und denen eine Coda angefügt wurde. Wegen der komprimierten Struktur dieses Werkes sind sich viele Forscher nicht einig, ob der Zyklus eigentlich aus acht, zehn oder zwölf Variationen besteht. Das Thema taucht nicht in kompletter Gestalt auf, sondern in Form der miteinander kombinierten Bruchstücke.

„In den »Variationen« spielen Farbenreichtum, durchdachte Orchestrierung sowie kontinuierliche und kapriziöse Tonbewegungen die wichtigste Rolle – all dies erweckt den Eindruck außergewöhnlicher Mobilität der Klangmaterie. Die Partitur imponiert durch die Ausarbeitung der winzigsten Details, was die sichere Hand eines geborenen Sinfonikers und Miniaturenkomponisten verrät“ (Danuta Gwizdalanka, Krzysztof Meyer). (9')

Luigi Boccherini (1743–1805) verdanken die Cellisten zwölf Konzerte, in denen er das Cello zu einem völlig souveränen Solo-Instrument machte. Sehr populär sind natürlich zwei Konzerte von Joseph Haydn. Aber das heute Abend aufgeführte **Cellokonzert a-Moll op. 129** (1850/1854) von **Robert Schumann** (1819–1856) soll wohl als erstes romantisches Konzert für dieses Instrument gelten. Die Arbeit an der Partitur begann der Komponist, sobald er in Dresden ankam; eine revidierte Version fertigte er kurz vor seinem Selbstmordversuch an. Sein Werk hörte Schumann eigentlich nie – die Uraufführung fand erst während eines Konzerts in Leipzig statt, das anlässlich des 50. Geburtstages von Schumann (1860) organisiert wurde. Das ausdrucksvolle, melancholische Werk, das sofort Erinnerungen an Schumanns Lieder wachruft, besteht traditionell aus drei Sätzen, die attacca zu spielen sind. Der Mittelsatz zählt lediglich neunundfünfzig Takte, zu dem kurze, rezitativähnliche Passagen des Solisten führen und der in den energiegeladen und leidenschaftlichen Schlusssatz mündet. Und das Finale (Sehr lebhaft): Es gibt hier eine Kadenz (die Schumann ungewöhnlich mit einer diskreten Orchesterbeglei-

tung versehen hat), die auf eine konzise Coda hinsteuert.

Bemerkenswert ist die Abwesenheit des Orchestertutti zu Beginn des Konzerts (wie in Schumanns Klavierkonzert in derselben Tonart: nach drei feierlichen Holzbläserakkorden mit Pizzicato-Begleitung führt der Solist eine hocheffektive Melodie ein) und der Kadenz im Kopfsatz; beachtenswert ist ebenfalls der verhältnismäßig wenig virtuose Charakter des Werkes. Deswegen fügten spätere hervorragende Interpreten dem dritten Satz etliche Passagen hinzu, in denen sie ihre Spieltechnik demonstrieren konnten. Ob dieser „Mangel an Virtuosität“ durch die „pianistische Denkweise“ des Komponisten verursacht wurde, ist nicht sicher: In seiner Jugend lernte er doch auch Cello spielen.

Schumanns Frau Clara schätzte Vitalität, romantische Frische und subtilen Humor des Werkes. Das Konzert begeisterte sie durch tiefe Emotionalität und vollkommene Balance zwischen Solist und Orchester. Der Komponist war aber mit dieser Musik nicht zufrieden und verzichtete auf die Veröffentlichung der Partitur. Nach einigen Jahren der Vergessenheit tauchte das Werk – in der Tat eine der persönlichsten und bewegendsten Kompositionen des Meisters – im Repertoire der Cellisten wieder auf. Interessant ist, dass Schumann selbst auch eine Violinfassung des Konzerts a-Moll für Joseph Joachim bearbeitete (die erst 1986 entdeckt wurde). Im Jahre 1963 entstand auch ein Arrangement von Schostakowitsch – der russische Künstler beschloss das Werk neu zu instrumentieren (der Orchesterapparat wurde hier etwas vergrößert). (23')

Das tiefste, ausgesprochen persönliche und romantische Werk vom fünfzigjährigen **Johannes Brahms** (1833–1897), die kurz nach dem Klavierkonzert Nr. 2 B-Dur geschaffene **Sinfonie Nr. 3 F-Dur op. 90** (1883) beginnt und endet heroisch, daher wird ihr solcher Beiname nicht selten angefügt, was ihre gewisse Affinität zu Beethovens „Eroica“ hervorheben soll (gemäß der Bemerkung des Dirigenten Hans von Bülow, des Freundes des Komponisten). Die Ecksätze (Allegro con brio, Allegro) umrahmen lyrisch-wehmütige Mittelsätze (Andante, Poco allegretto); diese verraten Einflüsse von Schubert und Mendelssohn.

Integrität und Einheit des Werkes betont das eröffnende und später wiederkehrende Motto, Brahms' eigenartige Signatur, die aus drei Akkorden besteht. Ihre höchsten Töne bilden das Motiv f–as–f, dem wiederum die Worte „frei, aber fern“ (beziehungsweise „frei, aber froh“) angeblich entsprechen sollten. Wenn es die ruhige Coda des ersten Satzes nicht gäbe, schiene der von der Bläsergruppe angestimmte *Andante*-Anfang vielleicht zu einfach zu sein; hörbar ist hier ein rhythmisch ziemlich kompliziertes Thema, das auf eine Volksweise anspielt. Das folgende Poco allegretto (häufig als Intermezzo genannt) gilt als eines der berühmtes-

ten Stücke in Brahms' orchestralem Oeuvre. Beachtenswert sind hier das Thema der Celli (dann durch die Violinen gespielt), begleitet von ruheloser Basslinie, sowie eine charmante Episode der Blasinstrumente. Zu Beginn und am Ende erklingt eine Art melancholischen Walzers. Der Schlusssatz ist etwas weniger energisch – im Vergleich zum Kopfsatz scheint seine Klanggestalt ein bisschen diffus und gedämpft zu sein, als fiele irgendein Schatten auf die heroische Dimension der Sinfonie. Die Partitur krönt jedoch die Wiederkehr des majestätischen Anfangs des Werkes.

„Brahms entwickelte seinen persönlichen Orchesterstil, im Vergleich aber zu anderen damaligen Komponisten war seine Instrumentierung traditionell. Anscheinend hatte er keine Lust, in diesem Bereich zu experimentieren. Denn Brahms wollte seine eigenen musikalischen Ideen in der schlichten und herkömmlichen Tonsprache, die ihm für diesen Zweck ganz genügte, zum Ausdruck bringen“ (L. Erhardt). (36')

Piotr Urbański

(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

Unsere Konzertempfehlungen:

29.11.

Fr, 19.00

GRANDIOSO

Schlusskonzert des 3. Internationalen

Mieczysław-Karłowicz-Komponistenwettbewerbs

sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

Szymon Bywalec Leitung

Programm:

Z. BAGIŃSKI – Deux morceaux (2021)

sowie Werke der Wettbewerbsfinalisten: Maciej Kabza (Polen), Massimo Lauricella (Italien), Girolamo Deraco (Italien), Emircan Pehlivan (Türkei), Diego David Cuevas Sánchez (Spanien)

6.12.

Fr, 19.00

GRANDIOSO

Gebet für den Frieden

sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin

Aleksey Semenenko Violine

Yaroslav Shemet Leitung

Programm:

S. MONIUSZKO – Ouvertüre zur Oper „Paria“

H. WIENIAWSKI – Violinkonzert Nr. 1 fis-Moll op. 14

B. LATOSZYNSKI – Sinfonie Nr. 3 h-Moll op. 50

11.12.

Mi, 19.00

MISTERIOSO

Beethoven und Brahms – intim

Kammerkonzert

Fresco String Quintet

Programm:

L. van BEETHOVEN – Streichquintett c-Moll op. 104

J. BRAHMS – Streichquintett Nr. 2 G-Dur op. 111

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT:

KONCERTMISTRZYNI /
KONZERTMEISTERIN
Karolina Hyla-Wybraniec

I SKRZYPCE /1.VIOLINE

Edyta Wolańska
Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska
Izabela Wojciechowska
Alina Krzyżewska
Maciej Musiał
Wioletta Borkowska
Anna Majewska
Olga Rozmus
Dominik Gugala
Marcin Kieruczenko
Zofia Pich*

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Robert Smoliński
Anna Przerwa
Diana Miszkiel-Gugala
Magdalena Pajestka
Miłosz Kosmal
Łukasz Górewicz
Joanna Ostaszewska
Alicja Poręba
Robert Cybulski
Małgorzata Borowiecka
Aleksandra Górską
Zoja Piankowska

ALTÓWKI / BRATSCHEN

Grzegorz Sadowski
Ewa Jungiewicz
Wojciech Mazur
Galina Smolińska
Zuzanna Walenciak
Magdalena Micke
Dominika Kotlicka
Ludmiła Rusin
Izabela Joniec
Luca Persico

WIOLONCZELE / CELLI

Tomasz Szczęsny
Yesong Lee
Hanna del Noce
Jacek Tomczak
Katarzyna Meisinger
Natalia Wesółowska
Dorota Cieśla
Beata Sawrymowicz

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Karol Nasiłowski
Paweł Jędrzejewski
Michał Mitschke
Wojciech Gunia
Robert Możejewski
Mateusz Rzytko*

FLETY / FLÖTEN
Joanna Kowalczyk
Filippo del Noce
Paweł Majewski

OBOJE / OBOEN

Katarzyna Rachmaciej
Grzegorz Święciochowski
Piotr Kokosiński

KLARNETY / KLARINETTEN

Piotr Wybraniec
Krzysztof Krzyżewski
Krzysztof Batur

FAGOTY / FAGOTTE

Zbigniew Kania
Anna Bownik
Dmytro Roik*

WALTORNIE / HÖRNER

Oleksandr Melnychenko
Dawid Kostrzewa
Katarzyna Sułkowska
Radosław Zamojski

TRĄBKI / TROMPETEN
Marcin Olkowski
Bogdan Rymaszewski
Sławomir Kuszvara

PUZONY / POSAUNEN

Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkur

TUBA

Tomasz Zienkiewicz

KOTŁY / PAUKEN

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Dariusz Jagiełło
Jacek Wierzchowski
Bogdan Pilak

HARFA / HARFE

Juliusz Wesółowski

FORTEPIAN / KLAVIER

Dominik Wizjan*

CELESTA

Milena Palkaj*

*gościnnie / als Gast

GALERIA POZIOM 4
Art . R O O M

Szymon Brodziak | Między światłem a cieniem

Jesteś tym, co widzisz – mówi Szymon Brodziak (ur.1979), mistrz fotografii czarno-białej. Sztuka Szymona skupia się głównie na kobietach, a inspiracje czerpie z miejsc, w których realizuje swoje monochromatyczne wizje. Jego zdjęcia – pełne emocji i znaczeń – przypominają kadry z filmów, które nigdy nie powstały.

Brodziak to najmłodszy artysta i pierwszy Polak, którego prace zostały wystawione w Muzeum Fotografii Fundacji Helmuta Newtona w Berlinie. Jego prace nagradzane były na prestiżowych konkursach fotograficznych w Londynie, Paryżu, Tokyo, Nowym Jorku - lista nagród, medali i wyróżnień jest imponująca.

Pierwszy album fotograficzny Brodziaka „ONE” miał swoją premierę w Rzymie w 2014 roku i zawiera osobistą dedykację June Newton, żony legendarnego fotografa Helmuta Newtona. Kolejna obszerna publikacja artysty pt. „Jesteś tym co widzisz”, z premierą w Londynie, otrzymała Złoty Medal (okładka) i dwa Brązowe Medale (book: Fine Art) na Prix de la Photographie Paris 2019.

Fotografie Szymona można podziwiać na wystawach, zarówno w jego autorskiej galerii, we wnętrzach galerii na całym świecie, jak i w wielu nietuzinkowych lokalizacjach, jak hotel Galleria Vik Milano, który jest pięciogwiazdkowym hotelem artystycznym oferującym ponad 80 pokoi zaprojektowanych przez międzynarodowych artystów. Jednym z nich jest pokój nr 304, którego wnętrza zdobią monochromatyczne fotografie Brodziaka.

Galeria dostępna jest dla odwiedzających w:
soboty: 12:00–16:00 (ostatnie wejście o 15:30)
niedziele: 12:00–16:00 (ostatnie wejście o 15:30)

Bilety w cenie 10 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie **filharmonia.szczecin.pl**.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerię bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

GALERIA POZIOM 4
Art . R O O M

Szymon Brodziak | Zwischen Licht und Schatten

„Du bist, was du siehst”, sagt Szymon Brodziak (geb. 1979), ein Meister der Schwarz-Weiß-Fotografie. Szymon konzentriert sich in seiner Kunst hauptsächlich auf Frauen und lässt sich von den Orten inspirieren, an denen er seine monochromen Visionen verwirklicht. Seine Fotografien, die voller Emotionen und Bedeutung sind, wirken wie Standbilder aus Filmen, die nie gedreht wurden.

Brodziak ist der jüngste Künstler und der erste Pole, dessen Werke im Museum für Fotografie der Helmut-Newton-Stiftung Berlin ausgestellt wurden. Seine Arbeiten wurden bei renommierten Fotowettbewerben in London, Paris, Tokio und New York ausgezeichnet – die Liste der Preise, Medaillen und Auszeichnungen ist imposant.

Brodziaks erstes Fotoalbum „ONE” wurde 2014 zum ersten Mal in Rom präsentiert und enthält eine persönliche Widmung von June Newton, der Frau des legendären Fotografen Helmut Newton. Eine weitere umfassende Publikation des Künstlers, „What You See Is Who You Are”, wurde in London gezeigt und erhielt beim Prix de la Photographie Paris 2019 eine Goldmedaille (Cover) und zwei Bronzemedailles (book: Fine Art).

Brodziaks Fotografien sind in Ausstellungen zu bewundern, sowohl in seiner eigenen Galerie als auch in Galerien auf der ganzen Welt und an vielen unkonventionellen Orten wie dem Hotel Galleria Vik Milano, einem 5-Sterne-Kunsthôtel mit mehr als 80 von internationalen Künstlern gestalteten Zimmern. Eines davon ist das Zimmer 304, dessen Innenräume mit Brodziaks monochromen Fotografien dekoriert sind.

Die Galerie ist geöffnet:

samstags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

sonntags: 12.00–16.00 Uhr (letzter Einlass um 15.30 Uhr)

Eintrittskarten (10 PLN) sind an der Abendkasse, am Ticketautomaten und unter **filharmonia.szczecin.pl erhältlich**.

Der Eintritt ist für Kinder unter 10 Jahren und für Menschen mit Behinderungen frei.

Die Besucher der Konzerte können die Galerie in den Pausen und eine halbe Stunde nach Ende des Konzerts kostenlos besuchen.

Informacje:

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30
tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20
infolinia +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00
w piątek w godz. 13.00–20.00
w sobotę w godz. 12.00–16.00
oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Informujemy o możliwości asystowania pracownikom Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię. Prosimy o kontakt z kasą Filharmonii.

Abonament:

Zachęcamy do zakupu abonamentów na następujących zasadach: przy zakupie przez jedną osobę co najmniej siedmiu (7) biletów normalnych/ulgowych na dowolnie wybrane koncerty* organizowane przez Filharmonię obowiązuje zniżka 15% od każdego biletu. Przy zakupie abonamentu przysługuje również zniżka na zakup produktów w sklepie Filharmonii.

Bilety grupowe:

Przy zakupie co najmniej piętnastu (15) biletów normalnych na jeden koncert.

Więcej: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Filharmonia zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian w repertuarze.

*z wyłączeniem koncertów:

6 i 7.09.2024, 31.12.2024, 01.01.2025, 10 i 11.01.2025, 13.06.2025.

Informationen:

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr
Tel. +48 91 430 95 11
sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Kasse:

Tel. +48 91 431 07 20
Info +48 539 94 94 54
kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

von Dienstag bis Donnerstag 13.00–18.00 Uhr
am Freitag 13.00–20.00 Uhr
am Samstag 12.00–16.00 Uhr
und eine Stunde vor jeder von der Philharmonie organisierten Veranstaltung.

Info:

von Dienstag bis Donnerstag 10.00–16.00 Uhr.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Aboservice:

Wir empfehlen Ihnen, Abonnements nach folgenden Regelungen zu erwerben:

Beim Kauf von mindestens sieben (7) normalen/ermäßigten Tickets Eintrittskarten für beliebig ausgewählte Konzerte* der Philharmonie durch eine Person gilt ein Rabatt 15% auf jede Karte. Beim Kauf eines Abonnements erhalten Sie außerdem einen Rabatt auf den Kauf von Produkten im Philharmonie-Shop.

Gruppentickets:

Beim Kauf von mindestens fünfzehn (15) normalen Tickets pro Konzert.

Mehr Infos: <https://filharmonia.szczecin.pl/bilety>

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

*mit Ausnahme der Konzerte:

am 6. u. 7.09.2024, 31.12.2024, 01.01.2025, 10 u. 11.01.2025, 13.06.2025.

Mecenas Roku 2024

Patron Sezonu Artystycznego 2024/2025

Partner Motoryzacyjny Filharmonii

Znajdą nas Państwo / Unsere Webpräsenz:

facebook.com/filharmoniaszczecin
instagram.com/filharmoniaszczecin
x.com/filharmoniaSZN
youtube.com/filharmoniaszczecin
filharmonia.szczecin.pl